

BİLİMİN ROTASI DOĞRU ÇİZİLMELİDİR

HARUN YAHYA

Ben derin bir imana sahip olmayan herhangi bir bilim adamı düşünemiyorum.

Albert Einstein

Evreni ve içindeki varlıkları incelemenin ve Allah'ın yaratış sanatını keşfederek insanlığa açıklamanın yolu "bilim"dir. Dolayısıyla din, bilimi Allah'ın yaratışındaki detaylara ulaşmada bir yol olarak benimser ve bu nedenle bilimi teşvik eder.

Din, bilimsel araştırmaları teşvik ettiği gibi, dinin bildirdiği gerçeklere göre yönlendirilen bilimsel araştırmalar da çok hızlı ve kesin sonuçlar getirir. Çünkü din, evrenin ve canlılığın nasıl var oldukları sorusuna en doğru ve en kesin cevabı veren tek kaynaktır. Dolayısıyla doğru bir noktadan başlanarak yapılan araştırmalar, evrenin ve canlılığın varoluşuna ait sırları en kısa sürede, en az emek ve enerji harcayarak açığa çıkaracaktır. Dinin yol göstermediği bilim ise ilerleme gösteremez, kesin sonuçlara ulaşması çok zaman alır ve hatta çoğu zaman sonuç alınması mümkün olmaz.

Bu gerçeği göremeyen, materyalist bilim adamları tarafından yönlendirilen bilimin, özellikle son iki yüzyıldır, ne kadar vakit kaybettiği, bu yolda yapılan çalışmaların büyük bir kısmının heba olduğu ve harcanan trilyonlarca liranın nasıl boşa gittiği gözler önündedir.

İşte bu nedenle, insanların kesin olarak bilmeleri gereken bir gerçek vardır: Bilim ancak Allah'ın sonsuz kudretini, evrendeki yaratılış delillerini araştırma yönünde çalıştıkça doğru sonuçlara ulaşabilir. Ancak rotası doğru çizilirse, yani doğru yönlendirilirse bilimin gerçek amacına en kısa sürede ulaşması sağlanabilir.

Bilim Yanlış Yönlendirildiğinde

Bilimsel bir sürecin ilk aşaması hipotez belirlemedir ve bu süreç, bilim adamlarının benimsediği temel bakış açısı ile ilgilidir. Örneğin bilim adamları, sahip oldukları temel bakış açısı nedeniyle, "maddenin, herhangi bir bilinçli düzenleme olmadan kendi kendini düzenleme yönünde bir eğilimi vardır" gibi bir hipotezle yola çıkabilirler. Sonra da bu hipotezi doğrulamak için yıllar süren araştırmalar yapabilirler. Ama maddenin böyle bir özelliği yoktur ve dolayısıyla tüm bu çaba başarısızlıkla sonuçlanır; ortaya çok büyük bir zaman ve imkan kaybı çıkar. Oysa eğer başlangıçta "maddenin, herhangi bir bilinçli düzenleme olmadan kendi kendini düzenlemesi mümkün değildir" fikri ile yola çıkılsa, buna dayalı bilimsel araştırmalar çok hızlı ve verimli ilerler.

Dikkat edilirse, bu nokta, yani hipotezi doğru belirleme noktası, bilimsel bulgulardan farklı bir kaynağı gerektirmektedir. Bu kaynağı doğru tespit etmek ise çok önemlidir, kaynağın yanlış belirlenmesi, bilim dünyasına, yıllar, onyıllar, hatta asırlar kaybettirebilir. İşte bu aranan kaynak, Allah'ın insanlara ulaştırdığı vahiydir. Çünkü Allah evrenin ve tüm canlıların Yaratıcısı'dır ve dolayısıyla bunlar hakkındaki en doğru, tartışmasız bilgi Allah'tan gelen bilgidir. Nitekim Allah Kuran'da bu konular hakkında bize önemli bilgiler vermektedir. Bunların en belirginlerini şöyle sıralayabiliriz:

- 1) Evren, Allah tarafından yoktan var edilmiştir. Hiçbir şey tesadüfi olaylar sonucunda veya kendiliğinden meydana gelmemiştir. Doğada ve tüm evrende tesadüflerin oluşturduğu bir kaos değil, bilinçli bir tasarımla yaratılan kusursuz bir düzen bulunmaktadır.
- 2) Üzerinde yaşadığımız Dünya gezegeninin tüm özellikleri, insan yaşamına uygun olması için özel olarak tasarlanmıştır. Yıldızların ve gezegenlerin hareketlerinde, yeryüzü şekillerinde, suyun ya da atmosferin özelliklerinde, insan yaşamına imkan sağlayan belirli bir amaç bulunmaktadır.
- 3) Tüm canlı türleri Allah tarafından yaratılmıştır. Dahası, bu canlıların hareketleri de Allah'tan gelen özel bir ilhamla gerçekleşmektedir.

Yeryüzündeki hiçbir canlı tesadüflerin ürünü değildir. Herbiri sahip oldukları kusursuz tasarımlarla,Allah tarafından özel olarak yaratılmışlardır.

Bu gerçekleri temel alan bir bilim anlayışı da hiç şüphesiz çok büyük bir başarı elde edecek, çok verimli bir biçimde insanlığa hizmet verecektir. Nitekim tarihte bunun açık örnekleri vardır. Müslüman bilim adamlarının dünyanın en ileri medeniyetine öncülük ettikleri 9. ve 10. yüzyıllar, bilimin yukarıda sayılan doğru temellere oturtulması sayesinde mümkün olmuştur. Batı'da da, fizik, kimya, astronomi, biyoloji, paleontoloji gibi bilim dallarının tüm öncüleri, Allah'ın varlığına inanan ve O'nun yarattıklarını inceleme amacıyla araştırma yapan büyük bilim adamlarıdır. Ancak 19. yüzyılın ortalarından bu yana, bilim dünyası bu ilahi temelden uzaklaştırılmış ve materyalist felsefenin etkisi

altına girmiştir. Materyalizm, maddenin mutlak varlığına inanır ve Allah'ı inkar eder. Materyalizm, bu iddialarını bilim dünyasına aşamalı bir biçimde benimsetmiş ve 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren de bilimsel araştırmaların önemli bir bölümü bu iddiaları desteklemeye ayrılmıştır. Ancak bugün geriye dönüp bakıldığında, materyalizmin iddialarının bilime sadece zaman kaybettirdiğini görürüz. Çünkü bu iddiaların her birini ispatlayabilmek için on yıllar boyunca sayısız bilim adamı çabalamış, ancak ortaya çıkan sonuçlar bu iddiaların geçersizliğini göstermiştir. Bulgular, aynen Kuran'da haber verildiği gibi; evrenin yoktan yaratıldığını, insan yaşamını gözetken bir amaca göre tasarlandığını, canlılığın tesadüflerle doğması ve evrimleşmesinin imkansız olduğunu ispatlamıştır.

Yeryüzündeki hiçbir canlı tesadüflerin ürünü değildir. Herbiri sahip oldukları kusursuz tasarımlarla,Allah tarafından özel olarak yaratılmışlardır.

-Materyalistlerin, "Sonsuz Evren" Saplantıları ile Bilime Kaybettirdikleri

20. yüzyılın başlarına dek bilim dünyasındaki yaygın görüş, evrenin sonsuz boyutlara sahip olduğu, sonsuzdan beri var olduğu ve sonsuza kadar da var olacağı şeklindeydi. Materyalist felsefenin temelini teşkil eden bu görüş, evrenin yaratılmış olduğunu da reddediyordu. Materyalizme inanmış ya da bu felsefenin etkisinde kalmış olan çok sayıda bilim adamı, söz konusu "sonsuz evren" modelini bilimsel çalışmalarına temel olarak aldı. Astronomi ve fizik alanlarındaki tüm çalışmalar, maddenin sonsuzdan beri var olduğu varsayımına dayandı. Kısacası sayısız bilim adamı uzun yıllar boşa çabalayıp yoruldu. Çünkü bilim, çok geçmeden bu efsaneleri yıktı. Yapılan hesaplar sonucunda evrenin, "Big Bang" ismi verilen "Büyük Patlama" ile yoktan var olduğu, yani yaratıldığı ortaya kondu.

-"Evrende Tasarım Yoktur" İddiasının Bilime Kaybettirdikleri

Materyalistler, evrende bir amaç ve tasarım olmadığını da iddia etmişlerdir. Evrendeki tüm denge, ahenk ve uyumun sadece tesadüflerin bir eseri olduğunu öne sürmüşlerdir. Bu iddia da yine 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren bilim dünyasına hakim olmuş ve bilimsel çalışmalara yön vermiştir. Örneğin, evrende bir tasarım olmadığını gösterebilmek amacıyla, "kaos teorisi" adlı bir varsayım ortaya atılmıştır. Bu teori uyarınca, kaosu (karmaşanın) içinden kendi kendine düzenlilik oluşabileceği iddia edilmiş ve bu iddiayı destekleyebilmek için sayısız bilimsel çalışma yapılmıştır. Matematiksel hesaplar, teorik fizik çalışmaları, fiziksel deneyler ve kimyasal araştırmalar, hep "evrenin bir kaosu ürünü olduğu nasıl gösterilebilir" sorusuna cevap bulmak için sürdürülmüştür.

Oysa yapılan her yeni araştırma, kaos ve tesadüf varsayımlarını biraz daha geçersiz kılmış ve evrende çok büyük bir tasarım bulunduğunu göstermiştir. Özellikle 1960'lı yıllardan itibaren yapılan araştırmalar, evrendeki tüm fiziksel dengelerin insan yaşamı için çok hassas bir biçimde ayarlandığını ortaya koymaktadır.

-Evrin Safsatasını Kanıtlama Çabalarının Bilime Kaybettirdikleri

Bilimin yanlış temeller üzerine oturtulmasının en somut örneğini, Darwin'in evrim teorisinde görmek mümkündür. 140 yıl öncesinde bilim dünyasının gündemine giren bu teori, gerçekte tüm bilim tarihinin en büyük yanılgısını oluşturmaktadır. Evrim teorisi, canlılığın tesadüfler sonucunda bazı cansız maddelerin biraraya gelmeleriyle

oluşturduğunu iddia eder. Aynı iddiaya göre, tesadüfen oluşan bu canlılar yine tesadüfler sonucu evrimleşerek başka canlılara dönüşmüştür. Bu senaryonun ispatlanması için bir buçuk asırdır çok büyük bir çaba harcanmakta, ama bilimsel deliller hep teorinin aleyhinde çıkmaktadır. Aksine bulunan bütün deliller evrimin asla gerçekleşmediğini, canlıların birbirine aşamalı dönüşümünün söz konusu olmadığını, tüm canlı türlerinin ayrı ayrı ve oldukları şekilde yaratıldıklarını göstermektedir.

Evrimciler, tüm bu açık delillere rağmen, evrimi ispatlamak için sayısız araştırma ve deneyler yapmakta, sadece safsatalardan ve aldatmacalardan ibaret ciltlerce kitap yazmakta, enstitüler kurup, konferanslar verip, televizyon programları hazırlamaktadırlar. Gerçek olmayan bir iddia için binlerce bilim adamının, hesapsız paranın ve imkanın heba edilmesi insanlık için çok önemli bir kayıptır. Tüm bu zarar yerine eğer bu imkanlar yerinde kullanılmış olsaydı, bugüne kadar bilimde çok faydalı konularda, çok önemli adımlar atılmış, kesin sonuçlar elde edilmiş olabilirdi.

Bazı bilim adamları ya da düşünürler, evrimin ne denli büyük bir yanılgı olduğunu görmektedir. Örneğin Amerikalı felsefeci Malcolm Muggeridge, bu konuda şöyle der:

Ben kendim, evrim teorisinin, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük alay konularından biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşaklar, bu kadar dayanaksız ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.¹

Sonuç

Çevremizde ve içinde yaşadığımız evrende, Yaratılış'a ait sayısız delil bulunmaktadır. Bir sivrisinekteki hayranlık verici sistem, bir tavuskuşunun kanatlarındaki muhteşem sanat, göz gibi karmaşık ve mükemmel bir organ ve daha milyonlarca varlık iman eden insanlar için Allah'ın varlığının ve O'nun üstün ilminin ve aklının delilleridir. Yaratılış gerçeğini kabul eden bir bilim adamı da, doğayı bu gözle inceleyecek ve yaptığı her gözlemden, düzenlediği her deneyden büyük bir zevk alacak, yeni araştırmalar için ateşleyici güç bulacaktır.

Oysa evrim ve materyalizm gibi hurafelere inanmak ve bunları bilime rağmen savunmaya çalışmak, psikolojik yönden bilim adamlarını da sıkıntıya sokar. Evrendeki ahenk ya da canlılardaki tasarım, onlar için büyük bir sıkıntı kaynağı olur. Gördükleri apaçık delillere gözlerini kapatan bu kişilerde, doğal olarak gerçeklere karşı umursuzluk ve buna bağlı bir yargı bozukluğu gelişir. Hristiyanlara seslenirken; "eğer bir heykelin sizlere el salladığını görerseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın... çok küçük bir olasılıktır, ama belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi, tesadüfen, bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler"² diyen ünlü evrimci Richard Dawkins, bu yargı bozukluğunun klinik bir örneğidir.

Bilimin ilerleyebilmesi, için bu 19. yüzyıl artıklarının bir kenara bırakılması ve özgürce düşünen ve gördüğü gerçeği kabul etmekten çekinmeyen bilim adamları gerekmektedir.

Dipnotlar

1. Malcom Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 59 [+](#)
2. Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, London: W. W. Norton, 1986, s. 159 [+](#)